SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 393/2022-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted] zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, IČO 47 237 406, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Klaudia Azariová, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 15 C 7/2018 z 19. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.
Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 15 C 7/2018 z 19. apríla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca bol proti žalovanej úspešnou stranou v konaní o zaplatenie sumy 2 193,13 eur s príslušenstvom. Okresný súd v rozsudku č. k. 15 C 7/2018 z 29. apríla 2021 vo výroku II zaviazal žalovanú zaplatiť sťažovateľovi trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Okresný súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka uznesením č. k. 15 C 7/2018 z 1. októbra 2021 (ďalej len „uznesenie vyššieho súdneho úradníka“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 1 489,35 eur pozostávajúce z trov právneho

zastúpenia v sume 1 405,46 eur a iných trov konania v sume 83,89 eur. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej okrem iného namietal, resp. navrhoval doplnenie a priznanie náhrady hotových výdavkov v sume 204,52 eur. Uvedené hotové výdavky mali sťažovateľovi vzniknúť v súvislosti so zaobstaraním znaleckého posudku.

4. Okresný súd napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol. Vo vzťahu k požadovanej náhrade za hotové výdavky (v sume 204,52 eur za znalecký posudok, pozn.) okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že *„... túto sumu si žalobca vo svojom vyúčtovaní výšky náhrady trov konania zo dňa 10.05.2021 a ani v dovyúčtovaní trov konania zo dňa 14.05.2021 neuplatnil a súdu nebol pri vyhotovovaní uznesenia o výške náhrady trov konania známy ani predložený daňový doklad za vyhotovenie znaleckého posudku, ako to uvádza žalobca v bode 1. sťažnosti. Vyšší súdny úradník tak nemal podklad k priznaniu týchto žalobcom tvrdených hotových výdavkov a preto je jeho uznesenie aj v tejto časti správne.“*.

II.
Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že trovy konania vyčíslil v podaniach z 10. mája 2021 a zo 14. mája 2021. V podaní zo 14. mája 2021 – *„Dovyčíslenie trov konania“* si sťažovateľ riadne uplatnil výlučne náhradu trov konania pozostávajúcu z hotových výdavkov za vypracovaný znalecký posudok č. 11/2018 v sume 204,52 eur. Z uvedených dôvodov považuje postup a odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu za rozporné so samotným obsahom spisu.

6. Podľa názoru sťažovateľa napadnuté uznesenie okresného súdu extrémne vybočuje z procesných pravidiel pri rozhodovaní o trovách konania, je arbitrárne a neudržateľné.

III.
Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Sťažovateľ predovšetkým prezentuje nesúhlas s tým, že mu nebola priznaná suma 204,52 eur ako hotový výdavok za znalecký posudok, a namieta rozpor odôvodnenia napadnutého uznesenia s obsahom spisu. Inými slovami, sťažovateľ trvá na tom, že nárok na hotový výdavok si riadne uplatnil podaním zo 14. mája 2021 a opačné tvrdenie okresného súdu nie je pravdivé.

8. Rozhodovanie všeobecného súdu o trovách konania ústavný súd považuje za integrálnu súčasť civilného procesu a zásadnú výsadu všeobecného súdu. V rámci tohto rozhodovania však v zásade ide vždy o aplikáciu jednoduchého práva, takže ústavný súd rozhodnutia o trovách konania meritórne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak samotné rozhodnutie všeobecného súdu je takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo ide

o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnému súdu sťažnosť. Inak povedané, problematika náhrady trov konania by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení aplikovateľného právneho predpisu, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle (rovnaké závery porov. napr. aj v I. ÚS 40/2012, II. ÚS 364/2014, II. ÚS 64/09, III. ÚS 92/09, IV. ÚS 248/08, z novšej judikatúry pozri II. ÚS 153/2016, II. ÚS 357/2016, II. ÚS 681/2016).

9. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že ústavný súd nie je ďalšou inštanciou v sústave všeobecného súdnictva, ale nezávislým orgánom ochrany ústavnosti pôsobiacim mimo tejto sústavy, pričom vo svojej judikatúre sa riadi zásadou minimalizácie zásahov do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmavané (napr. IV. ÚS 303/04, IV. ÚS 64/2010). Z tohto postavenia mu preto neprislúcha posudzovať vecnú správnosť právneho záveru, ku ktorému okresný súd pri rozhodovaní o konkrétnej výške náhrady trov konania dospel. Ústavný súd však musel zaujať stanovisko, či napadnuté uznesenie okresného súdu spĺňalo požiadavku ústavnosti (odôvodnenie majúce požadovanú kvalitu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy), rešpektujúc pritom svoj ustálený právny názor, v zmysle ktorého postup všeobecného súdu v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi konania v predmetnej veci) nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. II. ÚS 81/00, II. ÚS 601/2021).

10. V záujme zachovania právnej istoty sťažovateľa vzhľadom na jeho tvrdenia o rozpore odôvodnenia napadnutého uznesenia s obsahom spisu si ústavný súd v rámci predbežného prerokovania vyžiadal príslušný spis okresného súdu. Z obsahu spisu ústavný súd zistil, že sťažovateľ podaním z 10. mája 2021 doručeným okresnému súdu elektronicky 12. mája 2021 vyčíslil trovy konania v celkovej výške 1 776,86 eur (súdne poplatky v sumách 65,50 eur, 15 eur a 3,39 eur; trovy právneho zastúpenia v sume 1 522,36 eur; náhrada za stratu času v sume 117,58 eur a cestovné výdavky v sume 53,03 eur).

Podanie sťažovateľa označené ako *„Dovyčíslenie trov konania žalobcu“*, elektronicky doručené okresnému súdu 14. mája 2021 a evidované v spise na č. l. 580 reálne obsahovalo prílohy uložené na č. l. 581 – výplatná páska a na č. l. 582 – vyčíslenie trov konania žalobcu z 10. mája 2021. Toto priložené vyčíslenie sa zhoduje s tým, ktoré sťažovateľ doručil okresnému súdu 12. mája 2021. K podaniu doručenému 14. mája 2021 bolo ešte priložené osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty (č. l. 585). Podanie zo 14. mája 2021, ktoré sťažovateľ priložil k ústavnej sťažnosti, sa v spise okresného súdu nenachádza.

Ako ďalšie podanie sťažovateľa bol okresnému súdu 19. mája 2021 doručený návrh na doplnenie rozsudku (doplnenie povinnosti žalovanej uhradiť znalcovi výdavky spojené s účasťou na pojednávaní, pozn.).

Sťažovateľ doručil sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka okresnému súdu elektronicky 18. októbra 2021 a v rámci nej okrem iných námietok navrhol doplniť uznesenie

o priznanej náhrade trov konania aj o náhradu hotových výdavkov spojených s vypracovaným znaleckým posudkom č. 11/2018 v sume 204,52 eur.

11. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie napadnutého uznesenia v časti namietanej ústavnou sťažnosťou nie je v rozpore s obsahom spisu, a preto nemohlo zasiahnuť do označených práv sťažovateľa. Len na okraj ústavný súd uvádza, že nie je skutkovým súdom a všetky uvedené skutočnosti mohol sťažovateľ zistiť sám nahliadnutím do spisu. Ústavný súd nezistil v skutkových a právnych záveroch okresného súdu nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo ich arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti. Okresný súd poskytol jasné, zrozumiteľné a dostatočné argumenty zodpovedajúce zásadám spravodlivosti pre prijaté rozhodnutie.

12. Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti nezistil v napadnutom uznesení okresného súdu pochybenia takej ústavnoprávnej intenzity, aby mohol po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu